

مرکز ملی باوردهای علمی و فناوری

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

مدیریت زمان در بنادر کانتینری با اختصاص بهینه کشتی ها به طول اسکله

سیدرضا سیدعلیزاده گنجی، استادیار گروه برنامه ریزی حمل و نقل ، دانشگاه آزاد

اسلامی واحد تهران جنوب

حسن جوانشیر، کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

علوم و تحقیقات تهران

چکیده :

این مقاله سعی دارد تا به منظور کمینه سازی زمان سرویس دهی به کشتی ها، پس از معرفی یک مدل ریاضی پیشنهادی، مسأله تخصیص پهلوگیرها را در قالب یک مدل برنامه ریزی غیرخطی عدد صحیح مختلط مورد بررسی قرار دهد. سپس به منظور اعتبار سنجی مدل پیشنهادی، از خروجی های مدل ایامی استفاده شده است. نتایج نشان داده است که به دلیل کم تر بودن تعداد متغیرهای غیرخطی در مدل پیشنهادی نسبت به مدل ایامی، با استفاده از مدل پیشنهادی می توان در مدت زمان به مراتب کم تری نسبت به مدل ایامی به خروجی مدل دست پیدا کرد.

کلمات کلیدی: حمل و نقل کانتینری، تخصیص بهینه پهلوگیرها ، مدل برنامه ریزی غیرخطی عدد صحیح مختلط .

مقدمه

امروزه رقابت میان بنادر کانتینری، به ویژه بنداری که از نظر جغرافیایی در نزدیکی یکدیگر قرار دارند، به سرعت در حال افزایش است. چگونگی پیشرفت در این رقابت به عنوان یکی از ضروریات موجود در بنادر محسوب می شود. در این میان سرعت به عنوان

یکی از عمومی ترین معیارهای بهره وری در ترمینال های کانتینری مطرح می باشد. پارامتر سرعت در مواردی از جمله زمان گردش کشتی ها در ترمینال، سرعت کار جرثقیل ها و وسایل نقلیه موجود در محوطه ترمینال نهفته است. از شاخص های دیگری که برای ارزیابی بهره وری یک ترمینال کانتینری استفاده می شود، می توان به مواردی از جمله زمان سرویس دهی، زمان انتظار و زمان گردش کشتی ها اشاره کرد. بر این اساس برای داشتن یک زمان گردش کوتاه باید هر دو زمان انتظار و سرویس دهی در حد مینیمم نگه داشته شوند. بزرگی زمان های انتظار و سرویس دهی بیش تر از منابع دیگر منتج از تخصیص نا مناسب طول اسکله به کشتی ها می باشند. لذا بر این راستا این مقاله سعی دارد تا پس از ارایه یک مدل پیشنهادی، مساله تخصیص پهلوگیرها را مورد بررسی قرار دهد. مدل پیشنهادی قادر است تا قابلیت های موجود در مدل ایما [۱] را در زمان حل به مراتب کم تر منعکس کند. لازم به ذکر است که برای آنالیز مدل فوق الذکر از نرم افزار LINGO استفاده شده است.

ادبیات تحقیق

در ادبیات حمل و نقل، مسایل موجود در زمینه پهلوگیرها در دو مقوله گسسته^{۱۱} و پیوسته^{۱۲} مورد مطالعه قرار می گیرند. در مسایل گسسته، طول اسکله به چند پهلوگیر تقسیم می شود و کشتی ها فقط می توانند در آن ها پهلوگیری کنند. اما در حالت پیوسته کشتی ها می توانند از تمام نقاط اسکله به صورت مفید برای پهلوگیری استفاده کنند. ایما و همکاران [۲] مساله تخصیص پهلوگیر را به صورت گسسته در نظر گرفتند و یک مدل برنامه ریزی خطی صحیح مختلط برای آن ارایه دادند که تابع هدف آن

1- Discrete

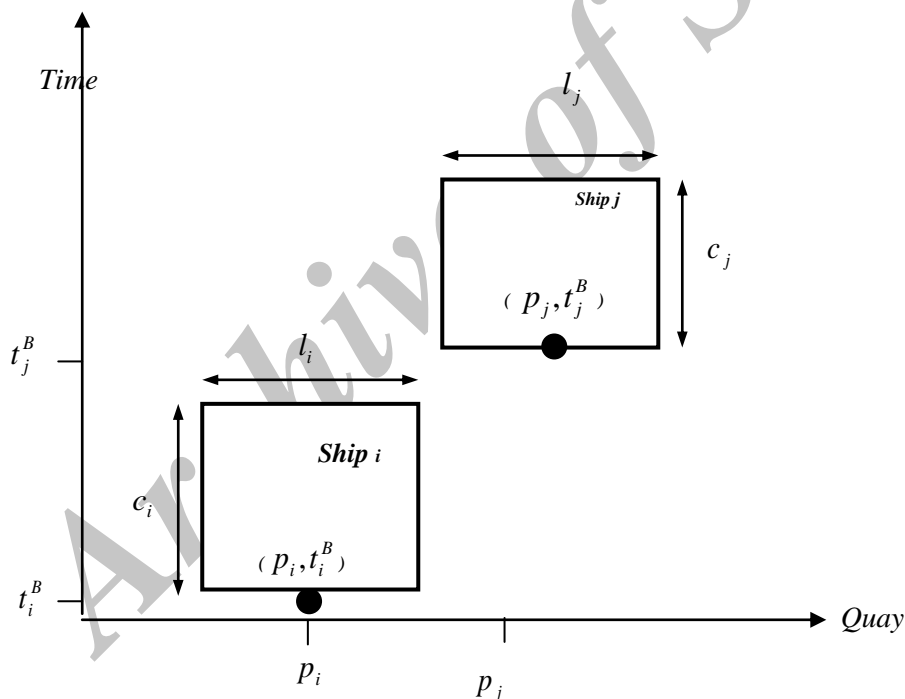
2- Continuous

کمیته سازی کل زمان سرویس دهی به کشتی‌ها است. آن‌ها، هم چنین، مدل پیشنهادی خود را با استفاده از نوعی روش زیرگردیان حل کردند. نیشیمورا و همکاران [۳] با لحاظ کردن محدودیت عمق، مساله تخصیص پهلوگیر گسسته را به صورت یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی صحیح فرمول بندی و با استفاده از الگوریتم ژنتیک حل کردند. ایمای و همکاران [۴] نتایج حل مدل ارایه شده [۲] توسط الگوریتم ژنتیک را ارایه دادند. ایمای و همکاران [۵] مدل تخصیص پهلوگیر گسسته را برای تخصیص کشتی‌های بزرگ کانتینربر مورد بررسی قرار دادند. این افراد برای حل مدل برنامه‌ریزی خطی با متغیرهای صحیح از الگوریتم ابتکاری مبتنی بر ژنتیک استفاده کردند.

لیم [۶] مساله تخصیص پهلوگیرها را برای اولین بار به صورت پیوسته، و با تابع هدف کمیته‌سازی بیشترین فضای استفاده شده اسکله در هر زمان و فرض پهلوگیری کشتی‌ها به محض رسیدن به بندر، مورد بررسی قرار داد. گوان و همکاران [۷] مساله اخیر را با تابع هدف کمیته‌سازی مجموع زمان‌های سرویس‌دهی به کشتی‌ها فرمول بندی کردند. پارک و کیم [۸] مساله تخصیص پیوسته را به صورت یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی صحیح مختلط، با تابع هدف کمیته‌سازی هزینه‌های ناشی از تاخیر در اعزام کشتی‌ها و پهلوگیری کشتی‌ها در موقعیت‌های غیر بهینه، فرمول بندی و از روش گرم و سرد سازی شبیه‌سازی شده برای حل آن استفاده کردند. کیم و مون [۹] مدل ارایه شده در [۸] را بار دیگر توسط روش زیر گردیان حل کردند. در این اواخر ایمای و همکاران [۹] یک مدل غیرخطی صحیح مختلط برای مساله تخصیص پهلوگیر پیوسته ارایه داده‌اند. در این مدل مدت زمان تخلیه و بارگیری کشتی‌ها به جای مقداری ثابت به صورت تابعی از موقعیت کشتی‌ها در پهلوگیر در نظر گرفته شده است. عربشاهی، نادر و سیدعلیزاده گنجی، سید رضا [۱۰] مدل مطرح شده [۱] را بار دیگر توسط الگوریتم ژنتیک مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند.

مسأله تخصیص پهلوگیرها

همان طور که در شکل (۱) نیز مشاهده می شود، مسأله در یک فضای دو بعدی طول اسکله و زمان برنامه ریزی و به صورت محورهای افقی و عمودی تعریف می شود. در این شکل هر کشتی در مختصات دکارتی به صورت یک مستطیل نمایش داده شده است، به طوری که طول مستطیل برابر با طول کشتی و ارتفاع آن مدت اقامت کشتی در اسکله (یا مدت زمان تخلیه و بارگیری) را نشان می دهد. نقطه مرجع برای مختصات طولی پهلوگیر، بر اساس مرکز ضلع افقی مستطیل (طول کشتی) و هم چنین نقطه مرجع برای مختصات زمان پهلوگیری نیز بر اساس لبه پایینی ضلع عمودی مستطیل بیان می شود.

شکل ۱- نمایش هندسی موقعیت یک کشتی نسبت به مکان (اسکله) و زمان

فرضیه های مدل

- برای آسان تر شدن هر مدلی وجود یک سری فرضیه ها الزامی است. فرضیه های به کار رفته در این مدل تخصیص پهلوگیرها به صورت زیر بیان می شود :
۱. هیچ گونه تاخیری در رسیدن کشتی ها به بندر وجود ندارد..
 ۲. زمان تخلیه و بارگیری کشتی ها متناسب با فاصله میان نقطه پهلوگیری کشتی نسبت به بهترین نقطه ای که می تواند پهلو گیرد، به صورت خطی و با شیب γ_i افزایش می یابد.
 ۳. حداقل فاصله مورد نیاز میان کشتی ها برای لنگر اندازی در طول کشتی ها لحاظ شده است.
 ۴. زمان تلف شده به هنگام پهلوگیری کشتی ها در زمان تخلیه و بارگیری کانتینرها لحاظ می شود.

مدل ریاضی مساله

پارامترهای به کار رفته در مدل تخصیص عبارتند از:

$i (= 1, \dots, T) \in V$ تعداد کشتی های ورودی به بندر.

Q طول پهلوگیر.

a_i زمان رسیدن کشتی i به بندر.

c_i زمان تخلیه و بارگیری کشتی i .

l_i طول کشتی i که این مقدار شامل فاصله میان کشتی های مجاور نیز

می باشد.

M یک عدد بسیار بزرگ.

γ_i هزینه سفر اضافی (در واحد طول پهلوگیر) به منظور جا به جایی

کانتینرها ناشی از موقعیت های پهلوگیری غیر بهینه کشتی i .

m_i بهترین موقعیت پهلوگیری کشتی i .

t_i^B زمان پهلوگیری کشتی i .

p_i موقعیت پهلوگیری کشتی i .

δ_{ij}^x اگر کشتی i در مختصات دکارتی طول و زمان پهلوگیری در سمت چپ

کشتی j قرار گیرد برابر ۱ و در غیر اینصورت برابر ۰ در نظر گرفته می شود. در شکل (۱)، کشتی i در سمت چپ کشتی j قرار گرفته است.

δ_{ij}^y اگر کشتی i در مختصات دکارتی طول و زمان پهلوگیر در زیر کشتی j

قرار گیرد برابر با ۱ و در غیر این صورت برابر ۰ در نظر گرفته می شود. در شکل (۱)،

کشتی i در زیر کشتی j قرار گرفته است که از آن میان p_i و t_i^B متغیرهای صحیح

تصمیم گیری می باشند و δ_{ij}^x و δ_{ij}^y نیز به عنوان متغیرهای صفر و یک در مدل نقش

دارند. بر این اساس می توان مدل ریاضی مساله را به صورت زیر فرموله کرد :

$$\text{Minimize } \sum_{i=1}^l \{t_i^B + c_i + \gamma_i \times |p_i - m_i| - a_i\} \text{ Subject to} \quad (1)$$

$$i \neq j \quad p_i + \frac{l_i + l_j}{2} - (p_j + M(1 - \delta_{ij}^x)) \leq 0 \quad j = 1, 2, \dots, v, \quad (2)$$

$$t_i^B + c_i - (t_j^B + M(1 - \delta_{ij}^y)) \leq 0 \quad i, j = 1, 2, \dots, v, \quad i \neq j \quad (3)$$

$$i, j = 1, 2, \dots, v, \quad i < j \quad \delta_{ij}^x + \delta_{ji}^x + \delta_{ij}^y + \delta_{ji}^y - 1 \geq 0 \quad (4)$$

$$i = 1, 2, \dots, v \quad p_i + \frac{l_i}{2} - Q \leq 0 \quad (5)$$

$$i = 1, 2, \dots, v \quad p_i - \frac{l_i}{2} \geq 0 \quad (6)$$

$$t_i^B - a_i \geq 0 \quad i = 1, 2, \dots, v \quad (7)$$

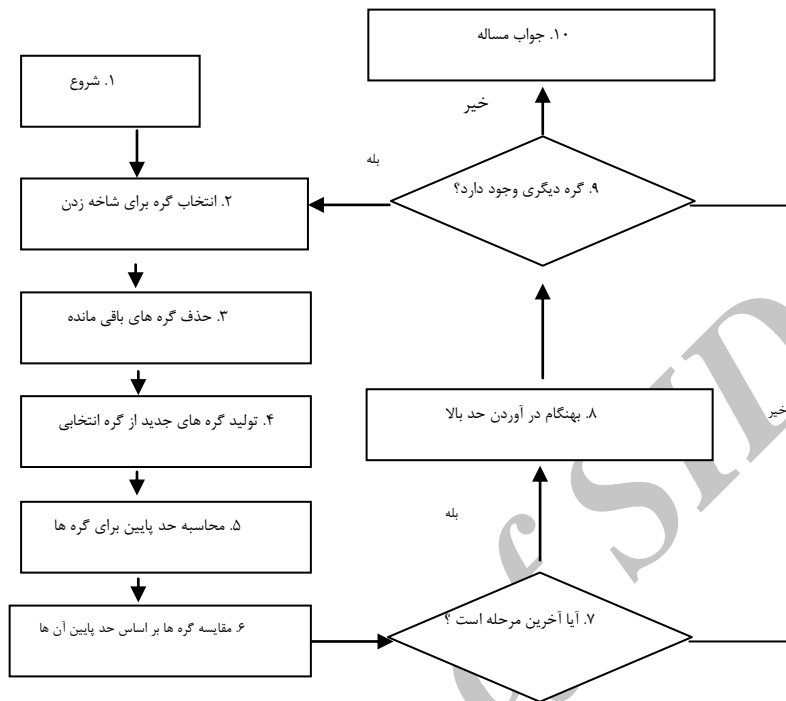
$$(8)$$

$$p_i \geq 0 \quad i = 1, 2, \dots, v$$

تابع هدف (۱) نشان دهنده مجموع زمان های سرویس دهی به کشتی ها می باشد که تحت عنوان زمان رسیدن تا اعزام کشتی ها مطرح می شود. محدودیت های (۲) و (۳) نیز نشان دهنده محدودیت های عدم اشتراک در بعد زمان و مکان برای کشتی ها می باشند. محدودیت (۴) نشان دهنده این مطلب است که بایستی یکی از محدودیت های عدم اشتراک مکان و یا زمان برقرار باشند. محدودیت های (۵) و (۶) مطمئن می سازند که هر کشتی باید در طول اسکله پهلوگیری کند، و در نهایت محدودیت (۷) مجاب می سازد که کشتی ها باید بعد از زمان رسیدن به بندر پهلوگیری کنند.

متدلوژی حل مدل

برای آنالیز عددی خروجی های مدل تخصیص پهلوگیرها که در قالب یک مدل برنامه ریزی با متغیرهای عدد صحیح و صفر و یک^{۱۳} مطرح شده است، از الگوریتم شاخه و کرانه^{۱۴} استفاده می شود. به همین منظور مدل تخصیص در محیط نرم افزار LINGO 8.0 که مجری الگوریتم شاخه و کرانه می باشد، کدنویسی شده است. در شکل (۲) می توان روند کلی اجرای الگوریتم شاخه و کرانه را در قالب یک فلوجارت مشاهده کرد.

شکل ۲- روند کلی اجرای الگوریتم شاخه و کرانه [۱۱]

Archive

مثال عددی از مدل تخصیص

در این مثال عددی بندری با مشخصات زیر مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در این مساله، بندر کانتینری دارای ۳ نقطه بهینه برای کشتی‌های ورودی به بندر خواهد بود که دارای نزدیک ترین فاصله نقل و انتقال به انبارهای کانتینر می‌باشند. تعداد کشتی‌هایی که در روز به بندر تردد می‌کنند ۶، ۷ و ۸ کشتی فرض می‌شود که با نرخ ورود ثابت برابر با یک ساعت وارد بندر می‌شوند. طول این کشتی‌ها نیز ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ متر، با زمان‌های تخلیه و بارگیری به ترتیب ۵، ۷ و ۹ ساعت در نظر گرفته شده‌است. این مثال‌ها با استفاده از مدل ایمای و مدل پیشنهادی در این مقاله و برای طول‌های مختلف مورد بررسی قرار می‌گیرند و آنگاه نتایج از نظر زمان حل و تعداد متغیرهای مساله مورد آنالیز قرار خواهد گرفت. در جداول (۱) و (۲) می‌توان خروجی مربوط به مدل‌ها را مشاهده کرد.

همان‌طور که در جدول (۱) مشاهده می‌شود متغیرهای غیر خطی موجود در مدل پیشنهادی به مراتب کم‌تر از حالت‌های مشابه آن‌ها در مدل ایمای می‌باشد که بر اثر آن افزایش زمان حل مساله را در پی خواهد داشت. تعداد محدودیت غیرخطی مدل پیشنهادی همیشه ۱ خواهد بود که علت آن نیز وجود عبارت قدر مطلق $|x_i - p_i|$ در محدودیت (۷) می‌باشد، در صورتی که این مقدار در مورد مدل ایمای به ترتیب ۶۶، ۹۱ و ۱۲۰ محدودیت برای مسایل با تعداد ۶، ۷ و ۸ کشتی در روز می‌باشد. بنابراین می‌توان انتظار داشت که مدل پیشنهادی دارای زمان عملیاتی کم‌تری نسبت به مدل ایمای باشد.

جدول ۱- ابعاد مسایل مطرح شده در مدل های ایامی و پیشنهادی

تعداد کشتی	نتایج مدل ایامی		نتایج مدل پیشنهادی	
	تعداد متغیر های تصمیم غیرخطی	تعداد محدودیت های غیرخطی	تعداد متغیر های تصمیم غیرخطی	تعداد محدودیت های غیرخطی
۶	۸۴	۶۶	۶	۱
۷	۱۱۲	۹۱	۷	۱
۸	۱۴۴	۱۲۰	۸	۱

جدول ۲- نتایج حل مسایل با استفاده از مدل های ایامی و پیشنهادی

شماره مثال	تعداد کشتی	طول اسکله	نتایج مدل ایامی		نتایج مدل پیشنهادی	
			مقدار تابع هدف (ساعت)	زمان حل مدل (ثانیه)	مقدار تابع هدف (ساعت)	زمان حل مدل (ثانیه)
۱	۶	۷۰۰	Not available*		۵۲/۵۰۰	۲۶
۲		۸۰۰	Not available		۴۹/۷۵۰	۱۶
۳		۹۰۰	Not available		۴۹/۰۰۰	۱۵
۴		۱۰۰۰	Not available		۴۸/۲۵۰	۱۵
۵		۱۱۰۰	۴۶/۵۰۰	۱۹۴	۴۶/۵۰۰	۱۳
۶		۱۲۰۰	۴۵/۷۵۰	۹۳	۴۵/۷۵۰	۱۳
۷		۱۳۰۰	۴۵/۰۰۰	۴۵	۴۵/۰۰۰	۱۳
۸		۱۴۰۰	۴۵/۰۰۰	۳۰	۴۵/۰۰۰	۱۳
۹	۷	۸۰۰	Not available		۵۸/۱۲۵	۲۶
۱۰		۹۰۰	Not available		۵۶/۵۰۰	۲۶
۱۱		۱۰۰۰	Not available		۵۳/۳۷۵	۲۰
۱۲		۱۱۰۰	Not available		۵۳/۰۰۰	۱۵
۱۳		۱۲۰۰	Not available		۵۱/۱۲۵	۱۵
۱۴		۱۳۰۰	۵۰/۰۰۰	۲۹۱	۵۰/۰۰۰	۱۴
۱۵		۱۴۰۰	۵۰/۰۰۰	۴۸	۵۰/۰۰۰	۱۴
۱۷	۸	۱۰۰۰	Not available		۶۳/۴۲۵	۷۷
۱۸		۱۱۰۰	Not available		۶۳/۵۰۰	۴۴
۱۹		۱۲۰۰	Not available		۵۹/۱۲۵	۲۴
۲۰		۱۳۰۰	Not available		۵۸/۲۵۰	۱۷
۲۱		۱۴۰۰	Not available		۵۸/۱۲۵	۱۳
۲۲		۱۵۰۰	Not available		۵۸/۰۰۰	۱۵
۲۳		۱۶۰۰	۵۸/۰۰۰	۷۷۱	۵۸/۰۰۰	۱۲
۲۴		۱۷۰۰	۵۸/۰۰۰	۵۶۳	۵۸/۰۰۰	۱۲

* مدل ایامی قادر به حل مساله نمی باشد.

مندرجات موجود در جدول (۲) گواه بر این مضمون است که زمان حل مسایل با استفاده از مدل پیشنهادی در بیش تر مواقع به مراتب کم تر از زمان حل مسایل مشابه توسط مدل ایمای بوده و نیز در برخی موارد مدل مذکور قادر به حل مسایل پیچیده تری (طول اسکله کمتر در مقابل تعداد کشتی های ثابت) است که مدل ایمای قابلیت حل آن ها را ندارد. هم چنین حساسیت مدل ایمای در مقابل افزایش بعد مساله، نسبت به مدل پیشنهادی بیش تر می باشد. به عبارت دیگر بسیاری از مسایل غیر قابل حل توسط مدل ایمای را می توان با استفاده از مدل پیشنهادی مورد آنالیز قرار داد که از بارزترین نمونه ها می توان به مسایل با ۶ کشتی در روز و طول اسکله کم تر از ۱۰۰۰ متر، ۷ کشتی در روز با طول کم تر از ۱۳۰۰ متر و ۸ کشتی در روز با طول کم تر از ۱۶۰۰ متر اشاره کرد.

تحلیل نتایج مدل تخصیص

به منظور آشنایی بیش تر با چگونگی عملکرد مدل تخصیص، جزئیات ورودی و خروجی مربوط به مدل تخصیص، برای مساله با ۸ کشتی در روز و طول اسکله ۱۲۰۰ متر را می توان به ترتیب در جداول (۳) و (۴) مشاهده کرد. ورودی های مدل، همان طور که پیش تر اشاره شد، شامل زمان ورود به بندر (a_i) ، طول کشتی ها (l_i) ، مختصه بهترین موقعیت پهلوگیری (m_i) ، زمان تخلیه و بارگیری (c_i) و هزینه سفر اضافی (γ_i) می باشد. خروجی ها نیز شامل زمان پهلوگیری (t_i^B) و مختصه موقعیت پهلوگیری (p_i) هر کشتی می باشند. میزان تأخیر کشتی ها در بندر نیز در این جدول آورده شده است.

جدول ۳- ورودی های مساله تخصیص پهلوگیرها برای طول اسکله ۱۲۰۰ متر

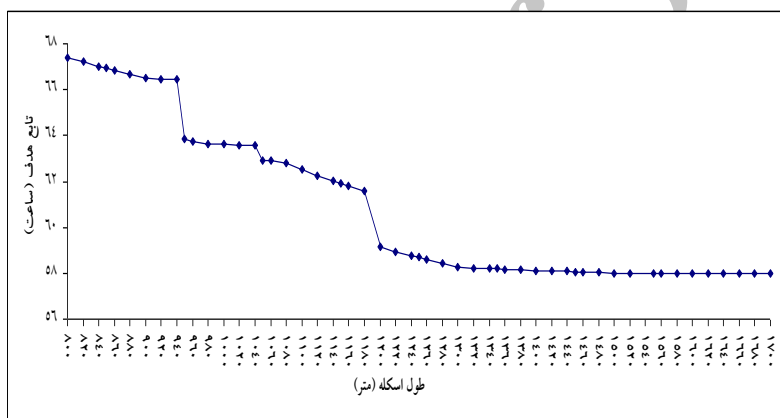
زمان ورود به بندر (ساعت و دقیقه)	a_i	۶:۰۰	۷:۰۰	۸:۰۰	۹:۰۰	۱۰:۰۰	۱۱:۰۰	۱۲:۰۰	۱۳:۰۰
طول کشتی (متر)	l_i	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۱۵۰	۲۰۰
مختصه بهترین موقعیت پهلوگیری (متر)	m_i	۳۰۰	۶۰۰	۹۰۰	۳۰۰	۶۰۰	۹۰۰	۳۰۰	۶۰۰
زمان تخلیه بارگیری (ساعت)	c_i	۵	۷	۹	۵	۷	۹	۵	۷
هزینه سفر اضافی (متر / ساعت)	γ_i	۰/۰۰۵							

همان طور که در جدول (۴) نیز مشاهده می شود، تمام کشتی ها به جز آخرین کشتی ورودی به بندر که با یک ساعت تاخیر در بهترین موقعیت پهلو می گیرد، به محض ورود به بندر در کنار اسکله پهلوگیری می کنند. به عبارت دیگر تاخیر ایجاد شده از پهلوگیری آخرین کشتی برابر با یک ساعت (حداصل زمان پهلوگیری و زمان ورود به بندر) می باشد، در صورتی که در مورد کشتی های دیگر (به جز دومین کشتی که در بهترین موقعیت و در زمان ورود به بندر پهلوگیری کرده است) این زمان برابر است با قسمت سوم موجود در تابع هدف $(\gamma_i \times |p_i - m_i|)$ که به صورت خطی با فاصله از بهترین نقطه افزایش می یابد. میزان تاخیر کشتی ها در این بندر فرضی (۵/۱۲۵ ساعت) در حدود ۹٪ مقدار تابع هدف را شامل می شود.

جدول ۴- خروجی های مساله تخصیص پهلوگیرها برای طول اسکله ۱۲۰۰ متر

ساعت تابع هدف = ۵۹/۱۲۵									
زمان پهلوگیری (ساعت و دقیقه)	t_i^B	۶:۰۰	۷:۰۰	۸:۰۰	۹:۰۰	۱۰:۰۰	۱۱:۰۰	۱۲:۰۰	۱۴:۰۰
مختصه موقعیت پهلوگیری (متر)	p_i	۲۲۵	۶۰۰	۱۰۷۵	۷۵	۴۰۰	۸۲۵	۲۲۵	۶۰۰
مقدار تأخیر برای کشتی i		۵/۱۲۵	۰/۳۷۵	۰/۰۰۰	۰/۸۷۵	۱/۱۲۵	۱/۰۰۰	۰/۳۷۵	۰/۵

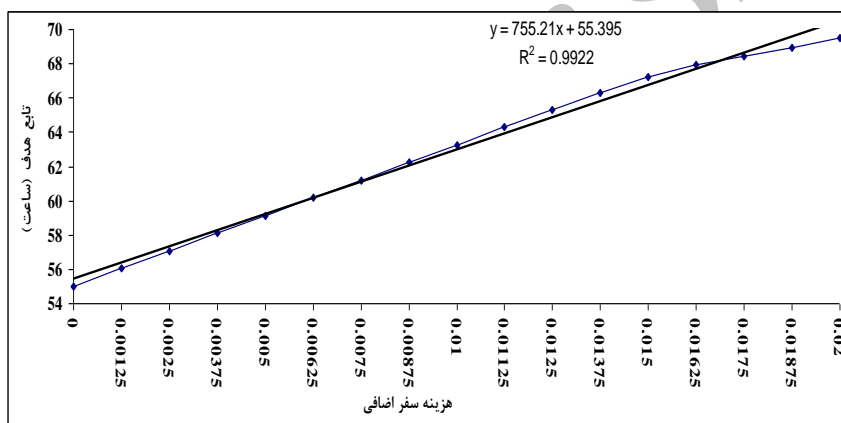
شکل (۳) نیز تغییرات تابع هدف را در مقابل طول اسکله برای مساله ۸ کشتی با $\gamma_i = 0/005$ نشان می‌دهد. به همان گونه که در این شکل ملاحظه می‌شود، کاهش مقدار تابع هدف نسبت به افزایش طول اسکله به این صورت است که کاهش مقدار تابع هدف در طول نمودار به جز فاصله های بحرانی دارای شیب ملایمی می باشد. فاصله های بحرانی در این نمودار شامل حد فاصل طول های ۹۴۰-۹۵۰ و ۱۱۸۰-۱۲۰۰ می باشند که کاهش مقدار تابع هدف در این فاصله ها به طور کامل مشهود است. نکته حایز اهمیت دیگر آن است که روند نزولی مقدار تابع هدف در طول های بیش تر از ۱۵۰۰ متر، در نمودار فوق الذکر، در مقدار کمینه خود یعنی ۵۸ ساعت، ثابت می ماند.

شکل ۳- تغییرات تابع هدف مساله ۸ کشتی در مقابل طول اسکله

شکل (۴) تغییرات تابع هدف مساله ۸ کشتی را برای طول اسکله ۱۲۰۰ متر را در مقابل مقادیر مختلف γ نشان می‌دهد. در این شکل ملاحظه می‌شود که مقدار تابع هدف برای $\gamma = 0/02$ حدود ۶۹/۵۰ ساعت است که با کاهش γ به طور خطی با ضریب تعیین $R^2 = 0/99$ کاهش می‌یابد. نکته جالب توجه در این شکل آن است که با کاهش

γ از ۰/۰۰۵ به ۰/۰۰۰ مقدار تابع هدف با حدود ۴ ساعت کاهش به ۵۵ ساعت می‌رسد. این مقدار کاهش را، با توجه به شکل (۴)، می‌توان با افزایش دادن طول اسکله از ۱۱۴۰ به ۱۵۰۰ متر (در مقدار ثابت $\gamma = ۰/۰۰۵$) نیز به دست آورد. به عبارت ساده‌تر، کاهش ضریب افزایش مدت زمان های تخلیه و بارگیری نسبت به فاصله از بهترین نقاط پهلوگیری به میزان ۰/۰۰۵ ساعت بر متر معادل با افزایش طول اسکله به میزان ۳۶۰ متر می‌باشد. این نتیجه روشن می‌سازد که مکان یابی مناسب انبارهای کانتینری یا زمان بندی صحیح ابزارهای تخلیه و بارگیری می‌تواند بهره‌وری بندر کانتینری این مثال را بدون صرف هزینه‌های ساخت و توسعه اسکله افزایش دهند.

شکل ۴- تغییرات تابع هدف مساله ۸ کشتی در مقابل افزایش γ

نتیجه‌گیری :

مدل معرفی شده در این مقاله بر مبنای مفاهیم موجود در زمینه مسایل پهلوگیریها به صورت پیوسته شکل گرفته است که دارای متغیرهای صحیح و غیرخطی کم تری نسبت به مدل معرفی شده توسط ایمای در سال ۲۰۰۵ می‌باشد. بنابراین با استفاده از

این مدل می توان در مدت زمان حل قابل قبول تری مساله تخصیص پهلوگیرها را مورد آنالیز قرار داد. به این منظور این مقاله پس از معرفی مدل فوق الذکر، استفاده از آن را در تخصیص بهینه پهلوگیرها به خصوص در مواقعی که نسبت به تعداد کشتی های ورودی به بندر با طول پهلوگیر کم تری مواجه هستیم، پیشنهاد می دهد. هم چنین در این مقاله پس از ارایه نمونه ای از خروجی مدل، دو پارامتر موثر در کارایی بنادر کانتینری یعنی طول اسکله و ضریب افزایش مدت زمان تخلیه و بارگیری (نسبت به فاصله از بهترین نقطه پهلوگیری) تحلیل حساسیت شدند. نتایج این دو تحلیل حساسیت نشان داد که تاثیر افزایش ۳۶۰ متر طول اسکله در افزایش بهره‌وری بندر کانتینری این مثال معادل با ۰/۰۰۵ ساعت بر متر کاهش در ضرایب افزایش مدت زمان های تخلیه و بارگیری است. بر اساس این نتایج محدود، مکان یابی مناسب انبارهای کانتینری و نیز اتوماسیون فرایند تخلیه و بارگیری (زمان بندی هم زمان جراثیل ها و تریلرها، استفاده از سیستم های چند تریلری، و غیره) می‌تواند به عنوان گزینه‌هایی ارزان قیمت، نسبت به گزینه‌های ساخت و توسعه، در افزایش بهره‌وری بنادر کانتینری مطرح شوند.

مراجع :

1. Imai, A., Nishimura, E., Papadimitriou, S., 2005. Berth allocation in a container port: using a continuous location space approach. *Transportation Research Part B*, **39**, 199-221.
2. Imai, A., Nishimura, E., Papadimitriou, S. (2001) The dynamic berth allocation problem for a container port. *Transportation Research Part B*, **35**, 401-417.
3. Imai, A., Nishimura, E., Papadimitriou, S. (2003) Berth allocation with service priority. *Transportation Research PartB*, **37**, 437-457.

4. Nishimura, E., Imai, A., Papadimitriou, S. (2001) Berth allocation planning in the public berth system by genetic algorithms. *European Journal of Operational Research*, **131**, 282–292.
5. Imai, A., Nishimura, E., Hattori, M., Papadimitriou, S. (2007) Berth allocation at indented berths for mega-containerships. *European Journal of Operational Research*, **179**, 579–593.
6. Lim, A., 1998. The berth planning problem. *Operations Research Letters*, **22**, 105–110.
7. Guan, Y., Xiao, W.-Q., Cheung, R.K., Li, C.-L., 2002. A multiprocessor task scheduling model for berth allocation: heuristic and worst-case analysis. *Operations Research Letters*, **30**, 343–350.
8. Park, K.T., Kim, K.H., 2002. Berth scheduling for container terminals by using a sub-gradient optimization technique. *Journal of the Operational Research Society*, **53**, 1054–1062.
9. Kim, K.H., Moon, K.C., 2003. Berth scheduling by simulated annealing. *Transportation Research Part B*, **37**, 541–560.
۱۰. عربشاهی نادر، سیدعلیزاده گنجی سیدرضا، ۱۳۸۶. ارایه مدل تخصیص بهینه پهلوگیرها در ترمینال های کانتینری. سومین کنگره ملی عمران، دانشکده مهندسی عمران، تبریز.
11. Kim, K.H., Park, Y.M., 2004. A crane scheduling method for in port container terminals. *European Journal of Operation Research*, **156**, 752-768.